

Sönd e alla helgons dag

Psalmer: 306, Ps90, 277, L203, L178, L206
Texter: Jos 1:10-11, Hebr 11:8-16, Luk 20:37-38

Nåd vare med er och frid av Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen

Predikan: Hebr 11:8-16

Herre, inskriv dessa ord i våra hjärtan. Amen.

Denna helg kallas "allhelgonahelgen" eller "alla helgons helg". Ett helgon är en helig människa. Skriften lär oss vad som gör en människa helig; det är tron på Guds löften. De som i Skriften kallas 'de heliga' är inte människor som är heliga i sig själva. Endast Gud är helig i sig själv. Men han har berett en frälsning för alla som innebär att han förlåter alla synder för sin Son Jesu Kristi skull. Alla som har den tron kallas "heliga" i Bibeln.

Dagens predikotext, som vi läst ur Hebreerbrevet, ställer fram för oss Abrahams tro för att vi ska lära oss vad tron är och vad det innebär att vara ett helgon, eller en helig människa. Denna dag, söndagen efter alla helgons dag, har också kallats "alla själars dag" då man firat minnet av sina kära som avlidit. Texten passar "alla själars dag" eftersom den lär oss vad som händer när ett helgon, alltså när en troende människa dör.

Hebreerbrevets författare börjar det 11:e kapitlet med att förklara vad tron är; det är *"en övertygelse om ting som man inte ser."* Till tron hör först och främst övertygelsen om att Gud finns till, att han är god och lönar dem som söker honom. Genom tron förstår vi att världen har blivit till genom ett ord från Gud och inte blivit till av något annat som redan fanns till. Både naturen och vårt eget hjärta och samvete vittnar om att det finns en Gud som är god och mäktig och som har skapat allt. Alla borde förstå detta för *ända från världens skapelse ses och uppfattas hans osynliga egenskaper, hans eviga makt och gudomliga natur genom de verk som han har skapat.*

Därefter ställer Hebreerbrevets författare fram tron hos gamla testamentets troshjältar som ett exempel för oss. Vår text handlar om en av troshjältarna: Abraham. Gud slöt ett förbund med Abraham. Förbundets innehåll var ett löfte

som Abraham tog emot genom tron.

Gud hade bestämt att frälsa människorna från deras synder och ena dem till ett Guds egendomsfolk genom sin Son, Jesus Kristus. Det var nödvändigt för Guds Son att bli människa för att frälsa oss. Denna frälsning förberedde Gud genom att kalla en man, Abraham, och sluta ett förbund med honom. Förbundet med Abraham innehåller tre delar som alla syftar fram mot Guds Sons människoblivande och hans frälsning. Förbundet innehåller dessa delar:

1. Att Abraham skulle få en son och Gud skulle göra honom till ett stort folk.
2. Att Abrahams efterkommande skulle få Kanans land till besittning
3. Att i Abrahams ätt alla släkter på jorden skulle bli välsignade.

Guds frälsningsplan krävde ett folk, ett land, och en plats för Frälsarens födelse. Folket skulle vara ett redskap i Guds hand för att löftet om Frälsaren skulle gå i uppfyllelse. När det i förbundet med Abraham sägs: "i dig ska alla släkter på jorden bli välsignade" (1 Mos 15:3) så syftar det på en person i Abrahams ätt, Jesus Kristus. Det var genom honom som välsignelse skulle komma alla folk till del.

Det var av omsorg för alla folk som Gud utvalde Abraham, landet och hans ätt. Och när tiden var inne sände Gud sin Son för att genom honom dra alla till sig och av de tvistande folken göra sig ett egendomsfolk med ett gemensamt hemland. Dagens text framhåller att detta hemland är inte ett jordiskt land utan *ett bättre land, det himmelska*.

Idag ställs Abrahams tro fram som exempel för oss. Det heter: "*Abraham trodde Gud och det räknades honom till rättfärdighet.*" Abraham trodde Guds löfte. Men han fick inte se uppfyllelsen av löftet. Han blev kallad från sitt hemland som han lämnade i tron på Guds löfte om ett annat land, löftets land. Det land som Gud utsett för hans ätt som skulle ta emot Frälsaren fick han se men han ägde bara så mycket av det som gravplats till sin hustru. Han levde i Kaanans land som främling på väg till ett bättre land - 'det himmelska', som det heter i vår text. Han fick den son som Gud lovat men fick inte se hur Gud gjorde honom till ett stort folk. Men han trodde Guds löften utan att se uppfyllelsen.

INT heter det ju: "*att de döda uppstår, det har också Moses låtit oss förstå på det stället som handlar om törnbusken, eftersom han talar om Abrahams Gud och Isaks Gud och Jakobs Gud. Gud är han inte för de döda utan för de levande.*" (Luk 20:37f.) Abraham fick det Gud lovat - han fick komma till sitt

rätta hemland, det himmelska, där han lever inför Gud. Vi vet också att han fick sitt folk. I NT lär vi ju oss i berättelsen om Lasarus och den rike mannen att de troende som dör, deras själar kommer till Abrahams sköte. Abraham välkomnar och tar emot alla själar som går till Gud. De är Abrahams barn. Det är en skara, ett folk, så talrikt att ingen kan räkna dem ur alla folkslag, språk och kulturer. De är som stjärnorna på himmelen eller sanden på havets strand. Det Gud lovat Abraham höll han också och uppfyllde löftena säkerligen långt bättre än vad Abraham någonsin kunnat föreställa sig.

Det är för oss på samma sätt. Gud har gett oss ett löfte om ett himmelskt land, en boning i himmelen som Kristus berett åt oss. Ett löfte kan vi inte ta emot på annat sätt än genom tron. Uppfyllelsen kan vi inte se utan vi får tro det på Guds ord.

Genom tron har vi blivit medlemmar i Guds egendomsfolk - det enade folk som består av alla troende ur alla folk och språk och kulturer, inte bara de som nu existerar utan också de som existerat före oss genom årtusendena och de som kommer att finnas efter oss om jorden består. Genom tron har vi blivit medlemmar i det folk som har som mål Guds kallelse i himlen.

Guds löften sträcker sig bortom denna världen in i ett himmelskt rike. Därför sträcker sig också vår tro och vårt hopp bortom denna världen. Det är som det heter: *"Om det bara var här i livet som Kristus var vårt hopp, då är vi de mest beklagansvärda av alla människor. Men nu har Kristus uppstått från de döda, som förstlingen bland de avsomnade.*

Den välsignelse som skulle komma alla folk till del genom Kristus innefattar frälsning från döden. Guds rike är inte ett jordiskt rike som går under utan ett himmelskt och evigt rike. Gud samlar sitt folk genom evangelium. När vi hör evangeliets löften och tror dem har det mest revolutionerande som kan hända i vårt liv hänt. Vi har då blivit med i en brokig men salig samling människor ur alla stammar och språk, folk och nationer. Vi har blivit med i ett rike där vapnen är nedgrävda och döden inte längre har någon makt. Vi har kommit med bland Guds helgon, de heliga, de troende. Vi har då erkänt och tagit emot Guds lösning på synd och död. Guds ord försäkrar oss om det - och det tror vi utan att se uppfyllelsen. Men en dag ska vi vara med om uppfyllelsen av de allra sista profetiorna. Vi väntar det på samma sätt som Abraham gjorde. Det heter: *Men vi har vårt medborgarskap i himlen, och därifrån väntar vi Herren Jesus Kristus som Frälsare. Han ska förvandla vår bräckliga kropp, så att den blir lik den*

kropp han har i sin härlighet. Ty han har makt att lägga allt under sig.(Fil 3:20-21). Amen.

Låt oss be!

Herre, vi tackar dig för evangeliets löften. Hjälp oss följa Abrahams exempel. Han hörde ditt löfte och tog emot det i tro. Ge oss en fast tro på dina löften. Ge oss vissheten om det vi inte kan se, att vi tillhör ditt egendomsfolk och har vårt medborgarskap i himlen. Där ska vi en dag samlas för att lovprisa ditt namn tillsammans med alla som gått före oss in i ditt rike. Amen.